

документа, се увѣри въ това, че една шепа жарки патриоти възбунтуваха простата народна маса, и съ *черешови топове* и *кремаклии пушки* ѝх опълчи срѣщу императорскитѣ войски!

До тукъ разгледахме по части I томъ отъ *записки*тѣ, като направихме нужнитѣ допълнения и разяснения, — като поправихме невѣрно съобщенитѣ свѣденія. Остава сега частнитѣ впечатления да се *суммиратъ* въ едно общо впечатление, получено при разглежданието отдѣлнитѣ части на прѣдмѣтния томъ отъ *записки*тѣ.

По съдържание I томъ отъ *записки*тѣ изглежда, ту на *автобиография*, ту на „*историческа христоматия*.“ Причината на това *двойно впечатление* е слѣдната:

а) За личното **азъ** на автора сж отстъпени почти $\frac{1}{2}$ отъ 534-тѣхъ страници — автобиографията стои на първо мѣсто, а общата история на въстаническитѣ движения завзема второ мѣсто;

б) Събитията, имѣюци общъ исторически интересъ, не сж свързани съ надлежната *генетическа* свръзка, та изглеждатъ, като да сж отдѣлни едно отъ друго — липсва систематика въ изложбата на събитията.

По тонъ и маниеръ I томъ отъ *записки*тѣ изглежда на политическа брошура, насочена противъ „*благоразумнитѣ*“ и „*граматицитѣ*“ на *миналото* — противъ властующитѣ на *сегашното*, и противъ **кокалофилитѣ** на *сегашното* и *бжбжцето*.

Обобщението на събитията е повърхностно; характеристиката на дѣйцитѣ и оцѣнката на дѣлата имъ сж пристрастно изложени: симпатията и антипатията на автора къмъ тогова или оногова отъ дѣйцитѣ явно биятъ на очи — прикрива грѣшкитѣ на *симпатичнитѣ*, а прѣувеличава грѣшкитѣ на *антипатичнитѣ* нему дѣйци!

Старо-загорското движение (1875 год.) е живо нарисувано; агитацията и организацията на м. ч. р. комитети въ Пловдивското революционно окръжие прѣзъ 1875—76 год. сж живо прѣдставени.